

ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ

ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΟ... ΦΕΓΓΑΡΙ

ΚΕΙΜΕΝΟ: ΘΕΟΦΙΛΟΣ Δ. ΜΠΑΣΓΙΟΥΡΑΚΗΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ANNA A. ΚΑΛΑΪΤΖΗ

-Πρόσεχε, πέτρα! φωνάζω δυνατά. Καθώς σκαρφαλώνω, μια μεγάλη πέτρα ξεκολλάει και παίρνει τον κατήφορο. Μαζί της παρασύρει κι άλλες μικρότερες. Τριάντα μέτρα χαμηλότερα, ο **Michael** παραμένει ακίνητος, γαντζωμένος στο γκρεμό. Μεσολαβούν δυο-τρία δευτερόλεπτα υπέρτατης αγωνίας. Οι πέτρες κυλούν δίπλα του με θόρυβο εκκωφαντικό και ταχύτητα τρομερή. Ο φίλος μου σώζεται κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή. Κι εγώ γλιτώνω από τις τύψεις μιας ολόκληρης ζωής.

Αυτά συνέβαιναν 30 χρόνια πριν στην φοβερή σάρα μιας από τις ανατολικές κορυφές του όρους **Σάος** στη Σαμοθράκη. Λίγα λεπτά μετά την -παραλίγο μοιραία- κατολίσθηση, το σκαρφάλωμα έφτανε στο τέλος του. Κάθιδροι από την αγωνία και την προσπάθεια, φτάναμε στα υψίπεδα

του Σάος και στην κορυφή Φεγγάρι. Αμέσως μετά μας περίμενε μια πολύωρη, απότομη και κουραστική επιστροφή.

-Αποκλείεται να ξανανέβω σ' αυτό το βουνό. Οι εκκρεμότητές μου με το Φεγγάρι έχουν τελειώσει.

Αυτά έλεγα τότε, στις αρχές της δεκαετίας του '80. Κανένας, ωστόσο, δεν μπορεί να προβλέψει με ασφάλεια το μέλλον. Έμελλε ν' αποδειχτεί 30 σχεδόν χρόνια μετά.

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΣΤΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ

«Αναζητήσατε τη γυναίκα», θα έλεγαν οι Γάλλοι. «Και την Πανσέληνο», θα πρόσθετα εγώ. Συνδυασμός ακαταμάχητος, που ευθύνεται αποκλειστικά για την φετινή μου, αιφνιδιαστική επιστροφή στη Σαμοθράκη. Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Καθώς «γεμίζει» ο Αύγουστος

και μαζί του το φεγγάρι, οι Έλληνες μοιάζουν να έχουν καταληφθεί από ομαδικό σεληνιασμό. Αρχαιολογικοί χώροι, πάρκα και πλατείες, υπαίθριες συναυλίες, παραλίες και βουνά είναι στις επιλογές των συμπατριωτών μας για ν' αγναντέψουν τη χλωμή γοητεία του Αυγουστιάτικου φεγγαριού. Οι Έλληνες με εκπλήττουν. Δεν ήξερα ότι ήταν τόσο ευαίσθητοι, τόσο ρομαντικοί.

-Εμείς, πού θα πάμε να δούμε το φεγγάρι; με ρωτάει η Άννα.

-Όπου θέλεις, της απαντάω αυθόρμητα.

-Όπου θέλω, έτσι; Πολύ ωραία.

Την κοιτάζω υποψιασμένος. Είναι όμως ήδη πολύ αργά. Χρειάζεται προσοχή, όταν υπόσχεσαι σε γυναίκες και παιδιά.

-Λοιπόν, σου βρήκα τον ιδανικότερο τόπο στην Ελλάδα για να δούμε το φεγγάρι, από μακρο, δυσπρόσιτο και ερημικό. Χωρίς συνωστισμούς. Που και μόνη η ονομασία του, φέρνει στο νου σου το φεγγάρι.

-Δεν πιστεύω να εννοείς αυτό που υποψιάζομαι;

-Ναι, αυτό εννοώ, μου λέει χαρούμενα η Άννα. Και μάλιστα είμαστε και πολύ τυχεροί. Τη μέρα εκείνη θ' ανέβουν και μέλη του Ορειβατικού Συλλόγου Σαμοθράκης, με τον Πρόεδρο **Σάββα Παπαγιαννάκη**.

-Μα, δεν προλαβαίνουμε, το τεύχος είναι ήδη στο τυπογραφείο.

-Μην ανησυχείς, με λίγη προσπάθεια όλα θα γίνουν. Κι εγώ θα εκπληρώσω επιτέλους μια επιθυμία που την έχω τόσα χρόνια. Ν' ανέβω στο «Φεγγάρι» της Σαμοθράκης. Και μάλιστα με το Αυγουσιάτικο φεγγάρι!

24 Αυγούστου, ημέρα Τρίτη. Νύχτα σχεδόν ξεκινάμε από Θεσσαλονίκη. Στις 9 το πρωί χαλαρώνουμε μ' ένα καφεδάκι πάνω από τις εγκαταστάσεις του λιμανιού της πρωτεύουσας του Έβρου. Απέναντί μας, μέσα στην καταχνιά του πρωινού πελαγίσσιου ορίζοντα, διαγράφεται το περίγραμμα του Σάος. Είναι ο φοβερός αυτός ορεινός όγκος, ο ψηλότερος στο Αιγαίο μετά τα πανύψηλα Κρητικά βουνά, που ορθώνεται με εξαιρετικά απότομες πλαγιές από τα παράλια και διαφεντεύει τη μέγιστη έκταση του νησιού.

Στις 10:10' το SAOS II εγκαταλείπει το λιμάνι. Γεμάτο το πλοίο. Αναρωτιέμαι αν

όλοι πηγαίνουν να δουν το φεγγάρι απ' το Φεγγάρι.

-Υπάρχουν και διάσημοι αρχαιολογικοί χώροι στη Σαμοθράκη, μου υπενθυμίζει η Άννα, και μάλιστα με πολύ ευκολότερη πρόσβαση.

Ένα τμήμα της ομάδας ετοιμάζεται να μπει στο δάσος δρυός. Χαρακτηριστικές είναι οι μεγάλες γκλίτσες από ξύλο μέλιου.

Κάποιοι άλλοι συνεπιβάτες, εναέριοι αυτοί, ταξιδεύουν μαζί μας. Είναι οι γλάροι, φιλικοί και χαριτωμένοι, που παραδοσιακά συνοδεύουν τα πλοία προς Σαμοθράκη. Δυο ώρες μετά μπαίνουμε στο λιμάνι της Καμαριώτισσας. Εδώ συναντάμε τον **Σάββα Παπαγιαννάκη**, που μας μεταφέρει με το αγροτικό του στα Θέρμα, στην αφετηρία της ανάβασής μας.

ΑΝΗΦΟΡΙΖΟΝΤΑΣ ΣΤΟ ΣΑΟΣ

Μεσημέρι πια, ζέστη δυνατή. Μαζεύονται σιγά-σιγά οι πεζοπόροι γύρω από το κίοσκι της πλατείας των Θέρμων. Γινόμαστε μια ετερόκλητη ομάδα 40 ατόμων, άντρες, γυναίκες, ηλικιωμένοι και παιδιά, Έλληνες και ξένοι.

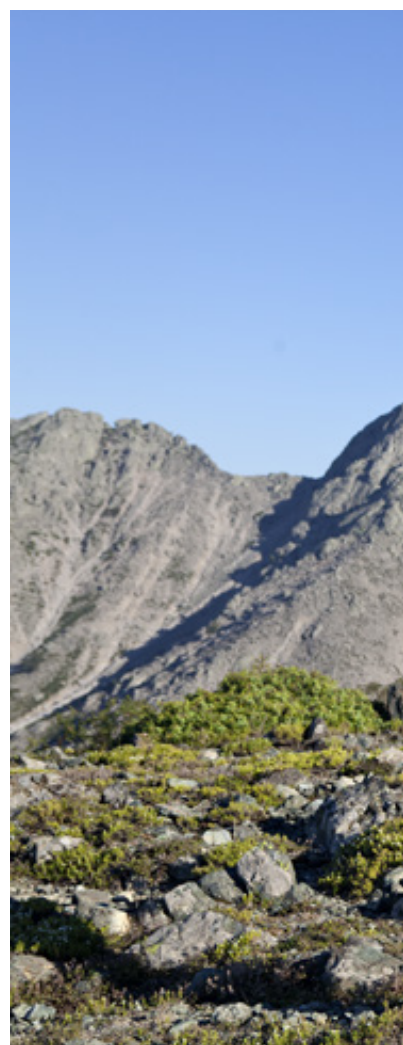
-Θα προσπαθήσουμε τώρα να χωρέσουμε στ' αγροτικά, λέει ο Πρόεδρος. Θα κερδίσουμε έτσι 300 μέτρα υψομετρικής διαφοράς και μιας ώρας άχαρο χωματόδρομο.

Ένα τέταρτο αργότερα σταματάμε μετά τις κεραιές της κινητής τηλεφωνίας. Το αλτίμετρό μου δείχνει 300μ., οπωσδήποτε σημαντική εξοικονόμηση προσπάθειας και χρόνου.

14:45'. Αρχίζουμε το μονοπάτι με κατεύθυνση ΝΔ. Είναι ανηφορικό και κακοτράχαλο, ανάμεσα σε ρείκια, κουμαριές και «αντρακλιές», αγριοκουμαριές δηλαδή, με τους χαρακτηριστικούς λείους κορμούς.

14:50'. Πρώτη μικρή στάση ενός λεπτού, για μερικές αναπνοές στη σκιά μεγάλου πλατανιού. Καρφωμένη στον κορμό είναι η γνωστή κίτρινη πινακιδούλα **E6** του διάσημου ορειβατικού μονοπατιού. Έντονη ευωδιά ρίγανης πλανιέται στην

ατμόσφαιρα. Ο τόπος είναι κυριολεκτικά καλυμμένος απ' αυτό το υπέροχο αρωματικό βότανο, που καλύπτει απ' άκρη σ' άκρη τη Σαμοθράκη.

15:15' Λιγότερη στάση κάτω από τη σκιά αιωνόβιας βαλανιδιάς. Το υψόμετρο είναι **485μ.**, σε μισή ώρα έχουμε κερδίσει υψομετρική διαφορά **185** μέτρων. Βρισκόμαστε ακόμα στην αρχή. Πέντε λεπτά αργότερα μπαίνουμε στην επικράτεια του καταπληκτικού δρυοδάσους. Υπέροχα δέντρα, αρκετά απ' αυτά ηλικίας πολλών αιώνων. Οι κουμαριές και τα ρείκια αραιώνουν και σε λίγο εκτοπίζονται εντελώς.

Ο ανήφορος, εν τω μεταξύ συνεχίζει αδιάκοπος, ανελέητος. Πουθενά δεν υπάρχουν, έστω και μερικά μέτρα επίπεδου εδάφους. Είναι απ' αυτούς τους ανήφορους, που κάποια στιγμή σ' εκνευρίζουν με την αδιάλλακτη επιμονή τους. Τουλάχιστον όμως βαδίζουμε στη σκιά.

16:00' Άλλη μια λιγότερη στάση κάτω από μεγάλη βαλανιδιά. Κάποιοι προσπαθούν να σβήσουν τη δίψα τους πίνοντας νερό. Με τέτοιες συνθήκες πορείας, η δίψα είναι πρακτικά άσβεστη, καταλαγιάζει προσωρινά και επανέρχεται μετά από μερικά λεπτά. Επιπλέον, η κατανάλω-

ση νερού δεν είναι καλός σύμμαχος στον ανήφορο.

17:10'. Ακόμα κι αυτός ο ατελείωτος ανήφορος κάποτε φτάνει στο τέλος του. Μαζί του τελειώνει και το υπέροχο δρο-οδάσος. Για πρώτη φορά κατηφορίζουμε ελαφρά για μερικές δεκάδες μέτρα και φτάνουμε στην κοίτη μιας ήπιας ρεματιάς. Από μακριά μοιάζει στεγνή, κάτι που, στις 24 Αυγούστου, θα ήταν πολύ φυσιολογικό. Η γη της Σαμοθράκης όμως είναι γενναϊόδωρη. Έχει φυλάξει για τους διψώντας και κάθιδρους οδοιπόρους το πολυτιμότερό της αγαθό. Νεράκι παγω-

μένο, αιθέριας καθαρότητας αλλά πολύ λιγοστό. Ένας-ένας, με υπομονή, σκύβουν στην ανεπαίσθητη ροή, συμπληρώνουν τα αποθέματά τους και πίνουν όσο νεράκι μπορούνε περισσότερο. Δεν κινδυνεύουν πια από ανήφορο. Βρισκόμαστε ήδη σε υψόμετρο **1.050** μέτρων, πολύ κοντά στον αρχικό μας προορισμό.

Η στάση στην πηγούλα είναι χορταστική, δεν μας κάνει όρεξη να συνεχίσουμε. Ευτυχώς σ' ένα 10λεπτο τα βάσανά μας τελειώνουν. Φτάνουμε σ' έναν αυχένα, το μόνο επίπεδο έδαφος μέχρι τώρα, σε υψόμετρο **1.130** μέτρων. Η ώρα είναι **17:45'**,

τρεις συνολικά ώρες μετά την αναχώρησή μας, με στάσεις που δεν ξεπερνούσαν τη μισή ώρα.

Το έδαφος είναι καλυμμένο από πυκνές, χαμηλές φτέρες, ρίγανη και θυμάρι με λευκά μικρολούλουδα.

-Εδώ το λέμε «**θρύμη**», μου λέει ο **Χρήστος Γιαραμάνης**, Αντιπρόεδρος του Συλλόγου. Το βρίσκουμε στα μεγάλα υψόμετρα ενώ χαμηλά υπάρχει το θυμάρι με τα μωβ λουλουδάκια.

Το έδαφος στον αυχένα, αν και επίπεδο, δεν είναι βελούδινο. Κάτω από τις φτέρες είναι κρυμμένες πολλές πέτρες. Τη νύχτα δεν θα είναι καθόλου ευχάριστες για όσους θα έχουν την ατυχία να στρώσουν πάνω τους τους υπνόσακους. Ένας-ένας λοιπόν ξεκινάνε όλοι να ετοιμάζουν τα «κρεββάτια» τους. Απομακρύνουν τις πέτρες, κόβουν με σουγιαδάκια ή με τα χέρια όσες φτέρες μπορούν και τις στρώνουν στο έδαφος. Σε λίγη ώρα τα ορθοπεδικά στρώματα της φύσης είναι έτοιμα. Τη νύχτα θα υποδεχτούν τα κουρασμένα κορμιά των οδοιπόρων.

Χαμηλώνει ο ήλιος, μακραίνουν οι σκιές, η θερμοκρασία πέφτει γρήγορα

και ευχάριστα, αρχίζει όμως κι η βραδινή υγρασία. Ψηλά, απέναντί μας στα ΝΔ, παίρνουν να σκουραίνουν οι βραχώδεις ορθοπλαγιές των φοβερών κορυφών του Σάος. Κάπου εκεί πιο πίσω, αθέατη και ακριβοθώρητη, είναι η ψηλότερη κορυφή, το Φεγγάρι, που θ' αποτελέσει τον αυριανό μας προορισμό. Από τις αντικρινές ράχες ακούγονται γλυκόπικρα κουδουνάκια κατσικιών. Είναι ωραία ώρα και γίνεται ακόμη ωραιότερη λίγα λεπτά πριν τις 8. Τότε κάνει την εμφάνισή του το Αυγουσιτιάτικο φεγγάρι, από τα Α-ΝΑ. Το χρώμα του είναι αχνό πορτοκαλί, μετά βίας ξεχωρίζει μέσα στον ανοιχτόχρωμο ορίζοντα.

Φωτογραφικές μηχανές μεγάλες και μικρές, κινητά, όλα επιστρατεύονται για ν' αποτυπώσουν την εικόνα του φεγγαριού. Ψάχνω να βρω την Άννα. Πουθενά. Εμφανίζεται μετά από ένα 10λεπτο, μας χαιρετάει βιαστικά και ανηφορίζει προς την κατεύθυνση των κορυφών. Στους

~~~~~  
**Πάνω: Το αυγουσιτιάτικο φεγγάρι ανάμεσα από τα φυλλώματα υπεραιωνόβιας βελανιδιάς.**  
~~~~~


Δειλινό, λίγο πριν ανατείλει το φεγγάρι.

πρόποδες σταματάει, στήνει τα εργαλεία της και περιμένει το φεγγάρι, να φτάσει εκεί που το θέλει. Δεν πάω κοντά της. Την αφήνω μόνη με το φεγγάρι. οι στιγμές είναι δικές τους.

ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΟ... ΦΕΓΓΑΡΙ

Ήταν μια νύχτα με χαμηλή θερμοκρασία και αυξημένη υγρασία. Μια νύχτα με ολοκληρωτική γαλήνη, που την διέκοπταν μόνον μερικές βίαιες πνοές του ανέμου. Μια νύχτα γεμάτη με αρώματα ρίγανης και θυμαριού, με στρώμα τις φτέρες.

Νωρίς τα χαράματα ακούγονται οι πρώτοι θόρυβοι, οι πρώτες φωνές. Ανοίγουν οι υπνόσακοι, βγαίνουν από μέσα άνθρωποι, που προσπαθούν να ξεμουδιάσουν.

-Να κινήσουμε για την κορφή όσο είναι δροσιά, μας παροτρύνει ο Πρόεδρος.

06:20'. Ξεκινάμε από τα 1.130 μέτρα του αυχένα. Ένα 5λεπτο μετά συναντάμε την τελευταία συστάδα αιωνόβιων δρυών, στα 1.170 μέτρα. Ψηλά, πάνω απ' τα κεφάλια μας, διαγράφεται το απόκρημνο, βραχώδες περίγραμμα της κορυφογραμμής. Δυστυχώς, πρέπει να φτάσουμε εκεί. Κα-

κοτράχαλο και σαθρό το μονοπάτι, ανφορίζει με απότομες κλίσεις και αλλεπάλλλους ελιγμούς ανάμεσα σε θυμάρι, χαμηλά κέδρα και φτέρες.

06:35'. Από τα σύννεφα της ανατολής προβάλλει ο ήλιος. Καθώς περνάνε τα λεπτά η θερμοκρασία ανεβαίνει.

06:50'. Στα 1.300μ. παύει το μονοπάτι. Το μόνο που υπάρχει πια μπροστά μας είναι απότομες πλαγιές, κατάσπαρτες με πέτρες, μια εκθρική, ατελείωτη σάρα. Είναι το χειρότερο δυνατό έδαφος, κακοτράχαλο και επικίνδυνο, δεν συγχωρεί λάθη. Πού και πού το βάδισμα μεταβάλλεται σε σκαρφάλωμα. Ο **Δημήτρης Τηλκερίδης**, ο νεαρός γιος της καλής μας φίλης **Ρένας**, σκαρφαλώνει αδιαμαρτύρητα μαζί μου. Ο γιος μου ο **Δημήτρης** προπορεύεται με την **Άννα**. Ο ρυθμός της πορείας έχει πέσει απελπιστικά. Η ανάβαση είναι πολύ κουραστική.

07:45'. Σε 1 ώρα και 25' φτάνουμε στα 1.550 μέτρα, έχοντας καλύψει υψομετρική διαφορά μόλις 420 μέτρων. Χαμηλά στα Δ προβάλλει η Καμαριώτισσα και το πεδινό τμήμα της Σαμοθράκης. Φυσάει δυνατά. Θα περίμενε κανείς ότι σ' αυτό

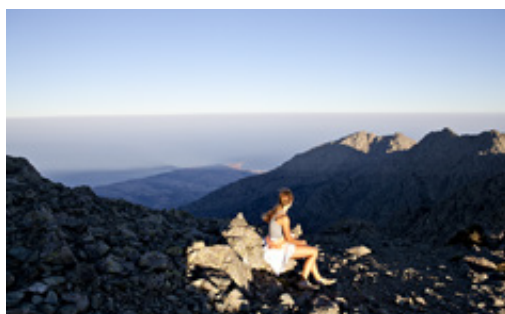

το υψόμετρο, που πλησιάζει τα 1.611 μέτρα της αντικρινής κορυφής, θα είχαν τελειώσει τα βάσανά του. Στο Σάος όμως δεν είναι έτσι. Μέχρι το Φεγγάρι μεσολαβεί μια κορυφογραμμή γεμάτη με επικίνδυνα περάσματα και γκρεμούς, που απαιτούν 35 ακόμη επίπονα λεπτά.

08:20' Δυο ώρες μετά την αναχώρησή μας φτάνουμε στο Φεγγάρι. Το αλτίμετρό μου δείχνει **1.600** μέτρα, το GPS της Άννας **1.617**. Στα Ν-ΝΑ ξεχωρίζει πάνω από τα σύννεφα του Αιγαίου η **Ίμβρος**, ενώ πολύ αχνά στα ΝΔ διακρίνονται οι χαμηλές στεριές της **Λήμνου**. Ολόγυρα χαράδρες και απόκρημνες πλαγιές. Ένα τοπίο γκρίζο, απόλυτα γυμνό. Κάτω χαμηλά προβάλλει ελκυστική η γαλάζια αγκαλιά της **Παχειάς Άμμου**. Ποιος δεν θα' θελε μια βουτιά σ' αυτά τα υπέροχα νερά!

-*Καλώς ήρθατε, λέει ο Πρόεδρος και μας σφίγγει τα χέρια. Άντε, και του χρόνου να' μαστε γεροί.*

-*Όχι, Πρόεδρε, δεν ξανάρχομαι στο Φεγγάρι, λέω από μέσα μου. Μα αμέσως μετά σκέφτομαι: Ποιος μπορεί να' ναι σίγουρος σε τούτη τη ζωή;*


~~~~~  
**Διαφορετικές εικόνες από την ανάβαση στην κορυφή.**  
 ~~~~~


Πορεία δύσκολη και κουραστική ως την κορυφή «Φεγγάρι» του Σάος.

**Κορυφή «Φεγγάρι», υψόμετρο 1611 μέτρα. Πρωί της 25ης Αυγούστου 2010.
Δεν είναι βέβαια καθόλου εύκολο να φτάσει κανείς εκεί.**

ΣΥΝΤΟΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ

Αφετηρία: Κεραίες κινητής τηλεφωνίας, πάνω από τον οικισμό **Θέρμα**. Ύψομ. **300μ**.

Τερματισμός: Κορυφή Φεγγάρι, υψόμ. **1.611μ**.

Ύψομ. Διαφορά: **1.311** μέτρα

Χρόνος (χωρίς στάσεις): Ένας καλός πεζοπόρος χρειάζεται **4-5 ώρες**.

Διαδρομή. Μονίμως ανηφορική και κουραστική. Μονοπάτι κατά τόπους σαθρό ή και απόκρημνο. Στο τελευταίο τμήμα δύσκολα περάσματα με σήμανση ασαφή. Δεν συνιστάται σε όσους έχουν υψοφοβία.

Σήμανση: Γενικά αξιόπιστη. Στο τελευταίο βραχώδες τμήμα χρειάζεται υποστήριξη.

Αξιοθέατα. Θαυμάσιο αρχικό δάσος από ρεϊκία, κουμαριές και αγριοκουμαριές. Στη συνέχεια δρυοδάσος με μοναδικές υπεραιώνובιες βαλανιδιές. Από την κορυφή εκπληκτική θέα προς διάφορα σημεία του ορίζοντα.

Παρατηρήσεις: Θα ήταν πολύ σημαντική για φυσιολάτρες και ορειβάτες, η δημιουργία ενός ορειβατικού καταφυγίου στον αυχένα, στο υψόμετρο των 1.130 μέτρων.

ΔΡΥΟΔΑΣΟΣ

Το δρυοδάσος που διασχίζουμε στην ανάβαση προς το Φεγγάρι αποτελείται από βαλανιδιές της οικογένειας *Quercus delechampii*. Πολλά δέντρα είναι άνω των 100 ετών, ενώ υπάρχουν και αρκετά αληθινά μνημεία της φύσης, με ηλικία πολλών αιώνων. Το μέγιστο ύψος των δέντρων φτάνει τα 18-20 μέτρα και τα φύλλα τους είναι σκληρά, βαθυπράσινα και λεία. Η υγεία καθώς και η ποιότητα των κορμών των δέντρων είναι καλή, η φυσική αναγέννηση όμως είναι ανύπαρκτη, γιατί το έδαφος δέχεται την πίεση της έντονης και ανεξέλεγκτης βόσκησης κατσικιών.

ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ ΦΕΓΓΑΡΙ

Με υψόμετρο **1.611** μέτρα, η κορυφή Φεγγάρι είναι η ψηλότερη στο νησιωτικό Αιγαίο, εκτός από τα Κρητικά Βουνά. Ο Ίωνας Δραγούμης, που είχε ανεβεί πριν πολλά χρόνια εκεί πάνω, είχε πει: «*Κάθε πέτρα ελληνική, τι ευγενική που είναι! Κάθε μια είναι πατημένη και από κάποιο θεό. Στάθηκα και κοίταξα. Τόσο ήταν πυκνά φορτωμένοι από καλοκαιριτικούς αχνούς ο αέρας, που μόλις φαινόταν η Ίμβρο, η Λήμνο, η Μυτιλήνη, το Άγιο Όρος, η Θάσο και η Ροίμηλη. Από κάτω μου όλο το νησί με τα γραμμένα σύνορά του*».

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

-Αν επιταχύνετε λίγο, προλαβαίνετε το πλοίο που φεύγει στις 13:15', λέει ο Πρόεδρος.

Βγαίνουμε στον κατήφορο με βήμα ταχύ. Λίγο αργότερα αρχίζει η καταπόνηση των ποδιών. Σφίγγουμε τα δόντια. Από την αντοχή μας εξαρτάται πολύτιμος χρόνος 6 ωρών, ως τον επόμενο απόπλου.

12:30 μπαίνουμε στο αγροτικό του Χρήστου Γιαραμάνη και στις 13:00 βγάζουμε τα εισιτήριά μας στο λιμάνι της Καμαριώτισσας.

-Ήταν αληθινή καταδρομική ενέργεια, λέει η Άννα. Ξεπέρασε κάθε προσδοκία μου. Είμαι εντυχισμένη!

ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ: ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΟ... ΦΕΓΓΑΡΙ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θερμές ευχαριστίες οφείλονται στον **Σάββα Παπαγιαννάκη** και **Χρήστο Γιαραμάνη**, Πρόεδρο και Αντιπρόεδρο του Ορειβατικού Συλλόγου Σαμοθράκης, χάρις στις βοήθειες των οποίων έγινε δυνατόν να δούμε το Αυγουστιάτικο φεγγάρι από της Σαμοθράκης το Φεγγάρι.

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΑΟΣ

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ/ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Ορ. Συλ. Σαμοθράκης, τηλ. **6979-008451**

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΡΑΜΑΝΗΣ/ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ,
ΔΡΟΣ, τηλ. **25510-42239/41611**